

REGLUGERÐ

167

16. okt.

um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Almennar samkomur má ekki halda á samkomustöðum í Austur-Húnavatnssýslu nema að fengnu leyfi sýslumanns Húnavatnssýslu. Skal hann jafnframt ákveða hvort löggæzla skuli vera á skemmtisamkomunni. Forstöðumenn slíkra skemmtisamkvæma skulu sækja um leyfi til skemmtanahalds eigi síðar en 4 dögum áður en halda skal.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka löggæzlmenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtunum, hver á sínu löggæzlusvæði. En löggæzlusvæðin eru þessi:

1. Skaga-, Höfða- og Vindhælishreppar.
2. Blönduós-, Engihlíðar- og Torfalækjarhreppar.
3. Bólstaðarhlíðar- og Svinavatnshreppar.
4. Sveinsstaða- og Áshreppar.

Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni um að að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlusvæði, mæta á skemmtistaðnum, er skemmtunin á að hefjast og dvelja þar, þar til henni er lokið og mega þeir eigi fara af staðnum fyrr en húsum þeim, er skemmtun var haldin í, hefur verið lokað. Áður en löggæzlumenn yfirgefa skemmtistaðinn, skulu þeir líta eftir hvort nokkur maður eða menn, sem líkur eru til að valda muni óspektum, séu ófarnir af staðnum. Ef svo er, þá skulu þeir flytja mennina burt, ef húsráðandi telur það nauðsynlegt af öryggisástæðum. Ef löggæzlumaður hefur forföll, svo að hann eigi getur mætt á skemmtun, er honum heimilt að fá annan til að annast löggæzlustarfið.

Löggæzlumanni til aðstoðar á hverju löggæzlusvæði, skulu tveir menn löggiltir vera, og getur hann kvatt þá til að mæta sér til aðstoðar, er hann telur þess þörf. Þeir einir geta verið löggæzlumenn, hvort heldur er aðalmenn eða aðstoðarmenn, er fengið hafa fræðslu og þjálfun til starfsins.

3. gr.

Löggæzlumenn skulu halda upp reglu á skemmtunum, er þeir hafa eftirlit með, og er þeim heimilt að flytja burtu af skemmtistaðnum þá menn, er óspektum valda. Auk aðstoðarmanna sinna, hinna löggiltu, geta þeir kvatt sér til aðstoðar við að halda uppi reglu, forstöðumenn skemmtunarinnar og þjónustumenn hans og aðra borgara. Ef löggæzlumanni virðist ölvun á dansskemmtun ætli að verða lítt þolandi, er honum heimilt að slíta samkomunni, og er þá öllum samkomugestum skylt að fara út úr húsum þeim, sem skemmtunin er haldin í, og skal þeim húsum lokað. Leiki rökstuddur grunur á, að áfengi sé selt úr bifreiðum á staðnum eða á annan hátt, eða í nánd við staðinn, er löggæzlumanni og aðstoðarmönnum hans heimilt að leita áfengis í bifreiðum þeim, og rannsaka svo sem nauðsyn krefur.

Að lokinni skemmtun skal löggæzlumaður, ef hann telur sig sakir ölæðis manna eigi hafa getað haldið uppi fullkominni reglu á skemmtistaðnum, gefa sýslumanni skriflega skýrslu um starf sitt. Skal hann tilgreina nöfn þeirra manna, er verið hafa ölváðir á skemmtuninni, og sem eigi hafa hlýtt fyrirmælum hans. Skal hann lýsa ölvun þeirra, tilsvörum, háreisti og handalögmálum, er kunna að hafa orðið.

167

16. okt.

Sýslumaður gefur út erindisbréf handa löggæzlumönnum. Skulu þar settar reglur um hvernig þeir skuli haga störfum sínum. Löggæzlumönnum öllum skal láta ókvepsis í té einkennishúninga og einkennishúfur.

Séu gerð spjöll á einkafatnaði löggæzlumanns eða aðstoðarmanna hans, er þeir sinna lögreglustörfum, skal ríkissjóður bæta þann skaða, ef hann eigi fæst bættur á annan hátt. Ríkissjóður annist slysatryggingu allra þessara löggæzlumanna.

5. gr.

Löggæzlumönnum skal greiða þóknun fyrir starf þeirra kr. 400.00 fyrir skemmtun hverja, er þeir hafa eftirlit með. Aðstoðarmönnum þeirra skal greiða kr. 300.00 fyrir hverja skemmtun. Þeim skal öllum greiddur ferðakostnaður að og frá skemmtistað, eftir samkomulagi eða reikningi.

6. gr.

Sýslumaður skal ár hvert, á tímabilinu frá 15. maí til 15. júní kalla forstöðumenn skemmtistaða Austur-Húnavatnssýslu á fund á Blönduósi. Á fundi þeim skal rætt um, á hvern hátt þess verði bezt gætt, að skemmtanir þær, er haldnar verða í héraðinu á því ári, fari sómasamlega fram. Á fundi þessum skulu og lögreglumenn mæta.

7. gr.

Ef fundarmenn á fundi þeim, er frá greinir í 6. gr., verða sammála um að nauðsyn beri til að setja reglu um útilokun þeirra manna, er sannir hafa orðið að sök að valda spjöllum á samkomum, frá því að sækja dansskemmtanir í héraðinu, skulu forstöðumenn samkomustaða, þeir er fundinn sækja, tilnefna tvo úr sínum hópi með fullu umboði, er ákveða skulu með sýslumanni, hverjum þeirra manna, er löggæzlumenn hafa í skýrslum sínum tilgreint að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtunum, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðs, og um hve langan tíma.

8. gr.

Þá skal sýslumaður, er honum hefur borizt skýrsla löggæzlumanns samkv. 3. gr., kveðja þá tvo menn úr hópi forstöðumanna samkomustaða, er um ræðir í 7. gr., á fund og skal hann þá ásamt þeim, eftir að hafa kynnt sér skýrslu eftirlitsmanna og skýrslur fyrir sakadómi, ef fyrir hendi eru, ákveða hvort mönnum þeim, er gæzlumaður telur, að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtun, skuli bannaður aðgangur að dansskemmtunum innan héraðsins, og um hve langan tíma bannið skuli gilda.

Bann nefndarinnar skal tilkynna skriflega öllum forstöðumönnum samkomustaða í héraðinu, löggæzlumönnum öllum, svo og manni þeim eða mönnum, er banninu er beint gegn. Á meðan bannið gildir, ber forstöðumönnum samkomustaða og þjónustuliði þeirra að vera samhent löggæzlumönnum um það, að synja þeim mönnum, sem banni er beint gegn, um aðgang að skemmtunum þeim, sem haldnar eru, og það jafnt þótt þeir séu eigi undir áhrifum áfengis, er þeir æskja aðgangs.

9. gr.

Kostnaður sá, er leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist að $\frac{3}{4}$ úr ríkissjóði en að $\frac{1}{4}$ úr sýslusjóði, að því er laun aðallöggæzlumanna snertir. En laun aðstoðarmanna greiði sá, er skemmtun heldur, að hálfu, en ríkissjóður að hálfu. Ríkissjóður kostar að öllu leyti einkennishúninga löggæzlumanna, einkennishúfur og merki, svo og fræðslu löggæzlumanna og aðstoðarmanna þeirra. Þá einnig ferðakostnað allan samkvæmt 5. gr.

Haldi utanhéraðsmaður eða félag dansskemmtun á samkomustað innan héraðs, 167
getur sýslumaður krafizt þess, að sá aðili greiði hluta sýslusjóðs af kostnaði við 16. okt.
eftirlitið með skemmtuninni. Og getur sýslumaður sett það sem skilyrði fyrir
skemmtanaleyfi.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 11. gr. laga nr. 50/1940, um lögreglu-
menn, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Í dómsmálaráðuneytinu, 16. október 1957.

Hermann Jónasson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

168

16. okt.

um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Eyjafjarðarsýslu.

1. gr.

Sýslumaður Eyjafjarðarsýslu hefur yfirumsjón með löggæzlu á almennum
skemmtisamkomum í sýslunni. Getur hann, ef svo ber undir, falið hreppstjórum
framkvæmd löggæzlunnar.

Eigi má halda almenna skemmtisamkomu í sveitum eða kaupþúnum, nema að
fengnu leyfi sýslumanns sem jafnframt ákveður í hvert sinn, hvort löggæzla skuli
vera á samkomunni. Sækja skal um slíkt leyfi með hæfilegum fyrirvara.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka
löggæzlumenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtisamkomum, hver á sínu lög-
gæzlusvæði.

Löggæzlusvæðin eru þessi:

1. Grímsey.
2. Svarfaðardals- og Dalvíkurhreppar.
3. Árskógs- og Hríseyjarhreppar.
4. Arnarnes- og Skriðuhreppar.
5. Öxnadals- og Glæsibæjarhreppar.
6. Hrafnagilshreppur.
7. Saurbæjarhreppur.
8. Öngulstaðahreppur.

Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni eða hrepp-
stjóra um, að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlusvæði, mæta
á skemmtistaðnum er skemmtun á að hefjast, og dvelja þar unz henni er lokið, eða
lengur, ef þörf gerist. Mega þeir eigi hverfa af staðnum fyrr en húsum þeim, er
skemmtunin var haldin í, hefur verið lokað. Hafi löggæzlumaður forföll, svo að
hann geti eigi annazt löggæzlu á skemmtun, er honum heimilt að fá annan til að
gegna starfinu.

Til aðstoðar löggæzlumanni á hverju löggæzlusvæði skulu vera tveir menn, og
getur hann kvatt þá sér til hjálpar, er hann telur þess þörf.

Þeir einir geta verið löggæzlumenn, hvort heldur aðalmenn eða aðstoðarmenn,
er fengið hafa fræðslu og þjálfun til slíks og löggiltir hafa verið til starfsins.